

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320011379
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4320011379.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvola a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného H. C., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 09.02.2021, sp. zn. 2Pp/35/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29. marca 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného H. C., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a ,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd I. stupňa 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného H. C. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/102/2016 zo dňa 27.01.2017 v trvaní 5 rokov a 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený. V jej písomných dôvodoch uviedol, že napadnutého uznesenie je arbitrárne, založené na svojvôli a ignorácii vykonaného dokazovania i stanoviska riaditeľa ÚVTOS napriek tomu, že konštatoval, že preukázal polepšenie, keď si vytvára podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien. Nesúhlasil s názorom súdu I. stupňa, že získať odmeny je schopný len pod dohľadom orgánov verejnej moci, jeho kladné hodnotenia nevyhodnotil v jeho prospech. Tiež vytýkal súdu I. stupňa, že prihliadal na jeho život z obdobia pred výkonom trestu keď vyslovil, že nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Mal za to, že vykonané dokazovanie preukázalo dôvody na jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom probačným a mediačným úradníkom s uložením mu obmedzení a povinností, ktorými by sa znížilo riziko recidívy.

Navrhol, aby nadriadený súd, po zistení porušení zásad trestného konania a práva na spravodlivé konanie v jeho neprospech, ako aj zjavnej svojvôli súdu I. stupňa a arbitrárnosti, napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a rozhodol o jeho podmiennečnom prepustení s dohľadom probačným a mediačným úradníkom s uložením primeraných povinností a obmedzení, alternatívne aby po zrušení napadnutého uznesenia vec vrátil súdu I. stupňa, aby znovu konal a rozhodol a súčasne vyslovil právny názor.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva sťažnosti a k sťažnosti podanej odsúdeným sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Na základe sťažnosti podanej oprávnenou osobou - odsúdeným, nadriadený súd z predloženého spisového materiálu zistil, že súd I. stupňa postupoval správne, keď na verejnom zasadnutí kontradiktórnym spôsobom umožnil odsúdenému vyjadriť sa k podanému návrhu a vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v merite veci, za dodržania všetkých procesných práv všetkých procesných strán - vrátane odsúdeného - a procesnoprávných predpisov.

Pri posudzovaní návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody Trestný zákon vyžaduje, aby odsúdený preukázal vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním také polepšenie, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U osoby odsúdenej za zločin súd splnenie týchto podmienok skúma po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák.).

Súd I. stupňa správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - vykonal dve tretiny uloženého trestu a prvú z dvoch materiálnych podmienok - preukázal polepšenie vo výkone trestu tým, že si počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody vytváral podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien.

Trestný zákon k podmiennečnému prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody však súčasne vyžaduje splnenie aj ďalšej materiálnej podmienky a to, že - možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Súd I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého uznesenia (strany 4 a 5) podrobne zaoberal dôvodmi, na základe ktorých zistil, že od odsúdeného nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a to ani za súčasného nariadenia dohľadu probačným a mediačným úradníkom s uložením primeraných povinností a obmedzení. Tieto úvahy si nadriadený súd v celom rozsahu osvojil a ako na správne a zákonné, bez potreby ich opakovania, na ne odkazuje.

K sťažnostným dôvodom odsúdeného je potrebné uviesť, že ani Ústava Slovenskej republiky, ani zákon, nepriznávajú odsúdenému automaticky (bez splnenia akýchkoľvek podmienok) nárok na podmiennečné prepustenie, a to ani v prípade, ak vo výkone trestu odňatia slobody si vytvoril podmienky k udeleniu viacerých disciplinárnych odmien.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž namieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj po podmiennečnom prepustení na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť dané príliš veľké riziko recidívy páchania trestnej činnosti odsúdeným.

Pri rozhodovaní o návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je povinnosťou súdu skúmať aj závažnosť spáchaného trestného činu, skutočnosť, do akého ústavu je odsúdený zaradený, či jeho správanie sa vo výkone trestu a jeho vzťah k práci je výrazom jeho skutočného polepšenia a to aj v súvislosti s prognózou vedenia riadneho života v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia.

V tomto smere nadriadený súd poukazuje na to, že odsúdený H. C. bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.01.2017 sp. zn. 46T/102/2016, právoplatným dňa 31.01.2017 - v bode 1) prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., - v bode 2) pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., - v bode 3) pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák.,

- v bode 4) pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.,
- v bodoch 5) a 6) pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., v bode 5) v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.,
- v bode 7) pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Uvedeným rozsudkom, za trestné činy pod bodmi 1) až 4), súd podľa § 44 Tr. zák. upustil u neho od uloženia súhrnného trestu a za trestné činy pod bodmi 5) až 7) odsúdenému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pred výkonom aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody bol odsúdený opakovane vo výkone trestu odňatia slobody pre trestné činy krádeže i pre drogovú trestnú činnosť. Je potrebné pripomenúť, že odsúdenému boli opakovane ukladané súhrnné tresty odňatia slobody a vo viacerých prípadoch súd u neho upustil od uloženia súhrnného trestu, teda trest mu neuložil, pretože prechádzajúci trest považoval za dostatočný. Napriek tomu sa odsúdený opätovne dopustil trestných činov krádeže a naposledy aj drogovej trestnej činnosti, preto je namieste konštatovať, že predchádzajúce výkony trestov odňatia slobody nemali na odsúdeného dostatočný prevýchovný vplyv a nevedli k jeho náprave.

Z hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vypracovaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že odsúdený po vykonaní predchádzajúcich trestov odňatia slobody bol nezamestnaný, požíval alkohol, užíval drogy, spáchal viacnásobne závažnejšiu trestnú činnosť, nemal dostatočný finančný príjem, so záverom, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá, riziko sociálneho zlyhania je stredné, (až na hranici s hodnotením „vysoké“).

Z takéhoto spôsobu života aký viedol odsúdený v minulosti nie je možné u neho konštatovať priaznivú prognózu vedenia riadneho života v skúšobnej dobe.

Nemožno súhlasiť s dôvodmi sťažovateľa ohľadne neodôvodnenosti (arbitrárnosti) napadnutého uznesenia, pretože súd I. stupňa v ňom podrobne uviedol objektívne skutočnosti, ktoré považoval za dokázané a objektívne dôkazy, o ktoré opieral svoje právne závery a právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Nie je možné pripísať napadnutému uzneseniu tie vlastnosti, ktoré uvádza odsúdený len preto, že jeho obsah nezodpovedá jeho subjektívnym predstavám. V žiadnom prípade nie je možné konštatovať, že by sa v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu prejavili prvky „svojevôle súdu alebo ignorancie dôkazov“. Táto námietka odsúdeného je absolútne nedôvodná. Konanie o podmienечnom prepustení inicioval svojím návrhom práve odsúdený, súd I. stupňa vykonal potrebné dokazovanie, vrátane jeho výsluchu a správne a zákonne aj rozhodol. Sám odsúdený na verejnom zasadnutí len poukázal na písomne podanú žiadosť a hodnotenie z ústavu na jeho osobu, žiadne iné námietky nevzniesol.

Nadriadený súd nezistil, že by v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu došlo k odsúdeným vytýkaným porušeniam zásad trestného konania, práva na spravodlivé súdne konanie, a to v jeho neprospech. Aj tieto námietky predstavujú len jeho hodnotenie konania predchádzajúce napadnutému uzneseniu.

Na podklade týchto skutočností nadriadený súd zistil, že rozhodnutie súdu I. stupňa bolo správne, zákonné i odôvodnené v súlade s požiadavkami § 176 ods. 2 Tr. por., preto neboli dané dôvody k jeho zrušeniu a nahradeniu iným rozhodnutím resp. vráteniu veci súdu I. stupňa, aby znovu konal a rozhodol, ako to navrhol odsúdený. Z týchto dôvodov nadriadený súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

(§ 185 ods. 2 Tr. por.)